

Sygn. akt: I C-upr 1921/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Tabor-Wytrykowska
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Jagiera

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 r. w Legnicy na rozprawie

sprawy z powództwa powoda J. J.

przeciwko pozwanemu S. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. K. na rzecz powoda J. J. kwotę 159,80 złotych (sto pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 10,60 zł od dnia 28 maja 2014r. do dnia zapłaty,

- 10,60 zł od dnia 6 marca 2014r. do dnia zapłaty,

- 64,00 zł od dnia 16 lutego 2014r. do dnia zapłaty,

- 64,00 zł od dnia 16 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

- 10,60 zł od dnia 3 stycznia 2014r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C upr 1921/14

UZASADNIENIE

Powód J. J. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, a skierowanym przeciwko pozwanemu S. K. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 1 312,30 złotych z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot, szczegółowo opisanymi w pozwie oraz o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że doszło do zerwania umowy terminowej przed terminem jej zakończenia. Pozwany nie reaguje na wezwania do zapłaty.

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2014 r., sygn. akt VI Nc-e 918474/14, Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Legnicy.

W toku procesu przed Sądem Rejonowym w Legnicy powód podtrzymał złożony pozew. Na rozprawie w dniu 18 listopada 2014 r. pełnomocnik powoda wyjaśniła, że usługa była aktywna do końca lutego 2014 r., a na dochodzoną pozew kwotę składają się nieopłacone faktury, koszty wezwań oraz opłata wyrównawcza, która ma rekompensować zwrot ulg jakie zostały przyznane pozwanemu przy zawarciu umowy z tytułu abonamentu i opłaty aktywacyjnej. Opłaty wyrównawcze są wyszczególnione w Regulaminie promocji w rozdziale IV. Zdaniem powoda, to pozwany jednostronnie zerwał umowę, bo nie płacił abonamentu oraz nie reagował na kierowane do niego wezwania.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. K., oświadczył, że nie zgadza się z wysokością żądanej kwoty. Następnie, po wyjaśnieniu sposobu naliczenia kwot wskazanych w pozwie przez pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 18 listopada 2014 r., pozwany podał, że nie kwestionuje kwoty żądanej pozewem oraz że uznaje powództwo. Przyznał, że zaprzestał zapłaty należności na rzecz powoda, bo wyprowadził się od rodziców, o czym nie poinformował powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda J. J., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U.P. (...) J. J., oraz pozwanego S. K. łączy umowa na świadczenie usługi dostępu do sieci internet. Umowa została zawarta na czas określony, tj. od 29 maja 2013 r. do 28 maja 2015 r. Zgodnie z umową powód jako operator miał zapewnić dostęp do sieci internet określonego w umowie komputerowi pozwanego, w zamian za co pozwany jako abonent miał w okresie obowiązywania umowy płacić abonament miesięczny za korzystanie z usługi w wysokości 64,00 zł miesięcznie w terminie do 14 dni od wystawienia rachunku (faktury VAT) przelewem na rachunek operatora. Integralną część umowy stanowiły załączniki w postaci Regulaminu świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci (...), k. 15-17 oraz Regulaminu promocji (...).

W dniu 29 maja 2013 r. powód dokonał podłączenia interfejsu sieciowego w komputerze pozwanego.

Dowód:

- ***umowa nr (...), k. 14,***
- ***Regulamin Świadczenia Usługi (...) do internetu w sieci (...), k. 15-17,***
- ***R. (...), k. 18-19,***
- ***Cennik promocyjny usług w sieci T. „Tani dostęp 2014”, k. 20,***
- ***protokół podłączenia do sieci T., k. 13.***

W dniu 19 grudnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności za listopad i grudzień 2013 r. Z tego tytułu obciążył pozwanego kosztami wezwania w wysokości 10,60 zł. Pozwany nie uiścił tej kwoty do dnia orzekania przez Sąd I instancji.

Dowód:

- ***pismo powoda z dnia 19.12.2013 r., k. 27,***
- ***faktura VAT nr (...) z dnia 19.12.2013 r., k. 21.***

W ramach umowy łączącej strony operator obciążył pozwanego fakturami VAT za okresy rozliczeniowe styczeń i luty 2014 w wysokości po 64 zł miesięcznie, łącznie 128 zł.

Dowód:

- faktury VAT nr (...) z dnia 01.01.2014 r., k. 22, (...) z dnia 01.02.2014 r., k. 23

Powyższe faktury nie zostały przez pozwanego zapłacone.

Bezsporne

W dniu 19 lutego 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności za styczeń i luty 2014 r. Z tego tytułu obciążył pozwanego kosztami wezwania w wysokości 10,60 zł. Pozwany nie uiścił tej kwoty do dnia orzekania przez Sąd I instancji.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 19.02.2014 r., k. 28,

- faktura VAT nr (...) z dnia 19.02.2014 r., k. 24.

W dniu 13 maja 2014 r. powód wystawił notę obciążeniową z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości 1 152,50 zł oraz wezwał pozwanego do zapłaty takiej kwoty z uwagi na potraktowanie dotychczasowego działania pozwanego jako jednostronnego zerwania zawartej umowy.

Dowód:

- nota obciążeniowa nr (...) z dnia 13.05.2014 r., k. 26,

- pismo powoda z dnia 13.05.2014 r., k. 29.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty, na którą składały się: 1) należność z tytułu abonamentu miesięcznego za dostęp do sieci internet za miesiąc styczeń i luty 2014 w łącznej wysokości 128 zł, 2) koszty trzech wezwań w łącznej wysokości 31,80 zł oraz 3) opłata wyrównawcza w wysokości 1 152,50 zł.

Bezsporne w sprawie było, że strony zawarły umowę terminową na świadczenie usługi dostępu do sieci internet, jak również to, że pozwany nie wywiązywał się z obowiązku wynikającego z tej umowy, tj. nie zapłacił abonamentu miesięcznego w okresie listopad 2013 r. - luty 2014 r.

Obowiązek uiszczenia abonamentu miesięcznego wynika z § 1 umowy z dnia 28 czerwca 2013 r. Natomiast obowiązek uiszczenia kosztów wezwań do zapłaty wynika z § 10 pkt 4 Regulaminu świadczenia usługi dostępu do internetu w sieci (...), stanowiącym integralną część umowy łączącej strony.

Obowiązek zapłaty abonamentu, jak również zwrotu poniesionych przez powoda kosztów wezwań do zapłaty nie był kwestionowany przez pozwanego, który uznał swoją odpowiedzialność w tym zakresie. W efekcie powództwo podlegało uwzględnieniu co do kwoty 159,80 zł, na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 354 k.c.

Natomiast nie zasługiwało na uwzględnienie powództwo w części obejmującej żądanie zasądzenia kwoty 1 152,50 zł tytułem opłaty wyrównawczej. Powód nie udowodnił zasadności obciążania pozwanego opłatą z tego tytułu już co do zasady.

Zgodnie z regulacją zawartą w rozdziale IV pkt 1 Regulaminu (...), stanowiącego integralną część umowy łączącej strony, abonent zostaje obciążony opłatą wyrównawczą w przypadku rozwiązania umowy promocyjnej przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta. Zatem wolą stron

analizowanego stosunku prawnego było uzależnienie naliczenia tej opłaty od zaistnienia faktu **rozwiązania umowy** przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta.

W orzecznictwie i doktrynie prawa cywilnego rozwiązane umowy utożsamiane jest z zakończeniem okresu obowiązywania umowy przed upływem czasu na jaki została zawarta (w przeciwieństwie do wygaśnięcia stosunku prawnego np. na skutek wykonania umowy lub upływu czasu na jaki został zawarty). Jest to możliwe bądź to na skutek porozumienia stron umowy (które składają zgodne oświadczenia woli) bądź w wyniku jednostronnego oświadczenia woli złożonego tylko przez jedną stronę stosunku prawnego, którego treścią jest wypowiedzenie umowy lub odstąpienie od umowy.

Z bezspornych okoliczności faktycznych sprawy wynika, że żadna z w/w sytuacji rozwiązania umowy nie zaistniała w rozpoznawanej sprawie. Do tego stosunek prawny łączący strony ma charakter terminowy (umowa została zawarta do dnia 28 maja 2015 r.), a to wiąże się z obostrzeniami odnośnie możliwości jednostronnego rozwiązania takiego stosunku prawnego w drodze wypowiedzenia, chyba że strony przewidziały taką możliwość w umowie.

W sprawie bezsporne jest, że ani powód ani pozwany nie wypowiedzieli umowy, ani nie złożyli oświadczenia o odstąpieniu od umowy, ani nie porozumieli się co do przedterminowego rozwiązania umowy. Natomiast z uzasadnienia pozwu wynika, że doszło do zerwania umowy czasowej przed terminem jej zakończenia. Pełnomocnik powoda rozwinęła tę myśl na rozprawie, gdzie podała, że brak płatności przez pozwanego i brak reakcji na wezwania do zapłaty, zostały potraktowane przez powoda jako jednostronne zerwanie umowy. Taka interpretacja wynika zresztą z pism kierowanych przez powoda do pozwanego, w szczególności z wezwania do zapłaty z dnia 13 maja 2014 r.

W ocenie Sądu zaprzestanie płatności z tytułu abonamentu, jak również brak reakcji na kierowane do pozwanego wezwania, niewątpliwie stanowią naruszenie warunków umowy, jednak nie mogą być interpretowane jako jednostronne zerwanie umowy prowadzące do jej rozwiązania. W szczególności, taka interpretacja nie znajduje uzasadnienia w treści umowy łączącej strony, albowiem z żadnego z jego postanowień nie wynika taka kwalifikacja naruszenia przez abonenta obowiązku regulowania należności abonamentowych. Oznacza to, że w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie, jak również w świetle niekwestionowanych twierdzeń stron, umowa z dnia 28 czerwca 2013 r., nie została rozwiązana w sposób prawnie skuteczny i obowiązuje nadal pomimo tego, że aktualnie obie strony zaprzestały wzajemnego świadczenia. W efekcie bezpodstawne było naliczenie i obciążenie pozwanego opłatą wyrównawczą, albowiem zgodnie z treścią stosunku prawnego łączącego strony, opłatę taką nalicza się w razie rozwiązania umowy.

Mając powyższe na uwadze powództwo zostało oddalone co do żądania zasądzenia opłaty wyrównawczej w wysokości 1 152, 50 zł, pomimo tego, że pozwany uznał powództwo także w tej części. Zdaniem Sądu uwzględnienie powództwa w tym zakresie, w sytuacji braku podstaw do obciążenia pozwanego opłatą wyrównawczą, jest niedopuszczalne w świetle art. 213 § 2 k.p.c.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., uznając to żądanie za usprawiedliwione co do zasady w związku z pozostawianiem przez pozwanego dłużnika w opóźnieniu w zapłacie należności stwierdzonych fakturami dopuszczonymi jako dowód w sprawie. W omawianym zakresie powództwo zostało jednak oddalone w części w jakiej powód domagał się odsetek od dni stanowiących termin płatności poszczególnych należności. Pojęcie opóźnienia w zapłacie dłużnej sumy wiąże się z terminem spełnienia świadczenia (wyrok SN z dnia 24 lipca 2008 r., IV CSK 151/08, LEX nr 483309). Związek ten polega na tym, że w opóźnieniu dłużnik pozostaje od dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin na spełnienie świadczenia. Dopiero bowiem z tą datą roszczenie wierzyciela staje się wymagalne.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku.

Rozstrzygnięcie jak w pkt III wyroku uzasadnione jest treścią art. 98 k.p.c. Zasadne jest zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu całości poniesionych przez powoda kosztów w kwocie 30 zł (opłata od pozwu), pomimo tego że powód utrzymał się przy swoim żądaniu tylko w nieznacznym zakresie. Na taką decyzję Sądu decydujący wpływ miało

to, że uiszczona przez powoda tytułem kosztów sądowych opłata 30 zł, jest kosztem minimalnym, niezależnym od wartości przedmiotu sporu (w sprawach z umów gdzie wps nie przekracza 2 000 zł), a więc musiałaby zostać zapłacona przez powoda także wtedy gdyby wytoczył on powództwo jedynie o zasądzoną wyrokiem kwotę 159,80 zł.